

Den helige faderns budskap med anledning av den nittonde världsdagen för de sjuka, den 11 februari 2011

Genom hans sår har ni blivit botade (1 Pet 2:24).

Kära Bröder och Systrar,

Varje år, på den saliga Jungfru Maria av Lourdes minnesdag, den 11 februari, föreslår Kyrkan att den dagen även skall firas som en världsdag för de sjuka. Denna händelse blir, som den högt vördade Johannes Paulus II ville, ett lämpligt tillfälle att reflektera över lidandets mysterium och framför allt, göra våra församlingar och samhällen mer medvetna om våra sjuka bröder och systrar. Om var och en är vår broder eller syster, desto mer måste de sjuka, lidande och behövande vara det. De måste stå i centrum för vår uppmärksamhet, så att inte någon av dem känner sig bortglömd och marginaliserad. Det sanna måttet på vår medmänsklighet avgörs huvudsakligen av vårt förhållande till lidandet och de som lider. Det är något som gäller för både individen och samhället. Ett samhälle som inte kan acceptera sina lidande medlemmar och är oförmöget att hjälpa dem genom att dela deras lidanden och visa "medkänsla" är ett grymt och inhumant samhälle (Encyklikan *Spe salvi*, nr 38). De initiativ, som tas i varje biskopstift med anledning av denna dag, borde stimulera till att allt mer effektivisera de lidandes omvårdnad. Det gäller också med anledning av det högtidliga firande, som kommer att äga rum år 2013 i den marianska helgedomen i Altötting, Tyskland.

1. Jag tänker fortfarande på tillfället under mitt pastorala besök till Turin, då jag kunde stanna upp, reflektera och be framför den heliga svepningen, framför det lidande ansikte som låter oss meditera över Honom som tog på sig mänsklighetens lidande för varje tidepok och plats, våra lidanden, svårigheter och synder. Hur många trogna har inte under historiens gång, passerat framför denna begravningsduk, som omslöt kroppen på en korsfäst man, och som fullständigt överensstämmer med vad det står i evangelierna om Jesu lidande och död. Att meditera över det är en uppmaning att reflektera över vad den helige Petrus skriver: (Genom hans sår har ni blivit botade (1 Pet 2:24). Guds Son led, dog, men uppstod igen, och på grund av dessa sår blev han ett tecken för vår frälsning, vår förlåtelse och vår försoning med Fadern. De har också blivit ett prov på lärjungarnas och vår tro: Varje gång som vår Herre talar om sitt lidande och död, förstår de honom inte. De förkastar det och opponerar sig mot det. För dem, liksom för oss, är lidandet alltid fyllt av ett mysterium som är svårt att acceptera och finna sig i. De två lärjungarna, på väg till Emmaus, vandrar sakta på grund av vad som hade ägt rum i Jerusalem under dessa dagar. Det var först när den uppståndne vandrar med dem på vägen, som deras ögon öppnas för en ny vision (jfr Luk 24:13-31). Även aposteln Thomas ger uttryck för svårigheten att tro på det ställföreträdande lidandet: "Om jag inte får se spikhålen i hans händer och sticka fingret i spikhålen och sticka handen i hans sida, tror jag det inte" (Joh 20:25). Men framför Kristus, som visar honom sina sår, förvandlas hans svar till en rörande

trosbekännelse: "Min Herre och min Gud (Joh 20:28). Det som först var ett oöverstigligt hinder, för att det tydde på Jesu skenbara misslyckande, blir, i mötet med den Uppståndne, tecknet på en segerfylld kärlek: "Det är bara en Gud, som älskar oss så mycket att han själv tar på sig våra sår och smärta, särskilt det oskyldiga lidandet, som är värdig vår tro" (*Urbi et Orbi*, påskbudskapet år 2007).

2. Kära sjuka och lidande, det är tack vare Kristi sår, som vi med hoppets ögon kan se allt det onda som drabbar mänskligheten. När vår Herre uppstår igen, tog han inte bort lidandet och ondskan från världen, men han besegrade själva upphovet till dem. Han bekämpade det ondskefyllda högmodet med sin Kärleks allmakt. Han har visat oss att vägen till frid och glädje är Kärlek: "Så som jag har älskat er, skall också ni älska varandra (Joh 13:34). Kristus, som är dödens besegrare, lever mitt ibland oss. Och med Thomas kan vi också säga "min Herre och min Gud." Låt oss följa vår Mästare att tillbringa våra liv för våra bröder och systrar (jfr Joh 3:16) genom att bli budbärare för en glädje som inte fruktar någon smärta och som är Uppståndelsens glädje.

Den helige Bernard uppgav: "Gud kan inte lida, men han kan ta del i lidandet". Gud som är Sanningen och Kärleken, ville lida för oss och med oss. Han blev människa så att han, på ett verkligt sätt, kunde *lida med* människorna i kött och blod. För varje mänskligt lidande har därför Han, som delar vårt lidande och uthärdande, kommit till oss. I allt lidande är Guds deltagande kärlek en tröst, som gör att hoppets stjärna väcks till liv (jfr encyklikan *Spe salvi*, nr 39).

Jag upprepar detta budskap till er, kära bröder och systrar, så att ni kan vittna om det genom ert lidande, era liv och er tro.

3. När jag ser fram emot att Madrid i augusti, 2011, skall bli staden där världens ungdomsdag kommer att hållas, skulle jag också vilja rikta några särskilda ord till ungdomarna, särskilt de som drabbats av sjukdom. Ofta framkallar lidandet, som drabbade Korsets Jesus, fruktan, för att det förefaller att förneka livet. I verkligheten är förhållandet det rakt motsatta. Korset är Guds "ja" till mänskligheten. Det är det högsta och mest intensiva uttrycket för hans kärlek och källan från vilket det eviga livet flyter. Från Jesu genomborrade hjärta flyter detta eviga liv. Endast han kan befria världen från ondskan och uppfylla hans Konungadöme med rättvisa, frid och kärlek, som vi alla längtar efter (jfr *Budskapet till världens ungdomsdag år 2011*, nr 3). Kära ungdomar, lär er att "se" och "möta" Jesus i eukaristin, där han på ett verkligt sätt är närvarande för oss genom att göra sig själv till föda under vår färd. Men lär er också att känna igen honom och tjäna honom i de fattiga, i de sjuka och i våra bröder och systrar, som lider och har det svårt och som behöver er hjälp (jfr *ibid*, nr 4). Till alla er ungdomar, både ni som är friska och ni som är sjuka, upprepar jag min uppmaning att skapa broar av kärlek och solidaritet så att ingen känner sig ensam, utan nära Gud och delaktiga i hans stora familj av barn (jfr *General Audience* den 15 november 2006).

4. När vi mediterar över Jesu sår, riktar sig våra blickar mot hans mest heliga hjärta, där Guds kärlek når sitt allra största uttryck. Det heliga hjärtat är den korsfäste Kristus, med sin sida öppnad av soldatens lans och från vilken det kom ut blod och vatten (jfr Joh 19:34). Det är symbolen för Kyrkans sakrament så att alla, som dras till Frälsarens Hjärta, skall glädjefyllda kunna dricka ur frälsningens eviga källa (*Roman Missal, Preface for the Solemnity or the Sacred Heart of Jesus*). Särskilt ni, kära sjuka, känn närheten av detta hjärta fyllt av kärlek, och hämta i tro och glädje ur denna källa genom att be: "Vatten ur Kristi sida, rena mig. Kristi lidande, stärk mig. O gode Jesus, hör mina böner. Göm mig i dina sår" (*S:t Ignatius av Loyola bön*).

5. I slutet av detta budskap till den kommande världsdagen för de sjuka, skulle jag vilja ge uttryck för min kärlek till var och en. Jag känner att jag är en del av de lidanden och förhoppningar som ni erfar varje dag i förening med den korsfäste och uppståndne Kristus, så att han ger er hjärtats frid och helande. Måtte med honom, Jungfru Maria, som vi förtröstansfullt anropar som *de sjukas hälsa och de lidandes tröstare*, vakta vid din sida! Vid Korsets fot blev Symeons profetia uppfylld för henne: hennes modershjärta blev genomstunget (jfr Luk 2:35). Från sin smärtas djup engagerar sig Maria i sin Son. Hon förmår att acceptera sitt nya uppdrag: att bli Kristi Moder i hans lemmar. Under korsfästelsen, låter Jesus henne lära känna alla sina lärjungar med orden "Kvinna, där är din son" (jfr Joh 19:26-27). Hennes moderliga ömhet för Sonen blir en moderlig ömhet för oss alla i vårt dagliga lidande (jfr *Predikan i Lourdes* den 15 september 2008).

Kära Bröder och Systrar, på de sjukas världsdag, uppmanar jag myndigheterna att investera allt mer i sjukvården, till hjälp och stöd för de lidande, framför allt de fattigaste och mest behövande. Jag riktar mina tankar till alla biskopsstift och sänder mina tillgivna hälsningar till biskopar, präster, religiöst vigda, seminarister, sjukvårdare, frivilliga och alla som hängivet och kärleksfullt ägnar sig åt att ta hand om och underlätta tillvaron för alla sina sjuka bröder och systrar som befinner sig på sjukhus, vårdhem eller är kvar hos sina familjer. Ni skall vara medvetna om att ni i alla de sjukas ansikten ser ansiktenas Ansikte, Jesus Kristus.

Jag försäkrar er alla om att, när jag skänker er min apostoliska välsignelse, skall jag komma ihåg er i mina böner

Vatikanen den 21 november 2010, högtidsdagen för Kristus, världsalltets Konung.

BENEDICTUS PP XVI